

Mod Store Bælt: Linien Hasenøre—Gniben.

Mod Issefjorden: Linien Korshage—Spodsbjerg.

Mod Øresund: Linien Gilbjerg hoved—Kullen.

Limfjorden. *Mod Kattegattet* for Hovedløbet: Ydertønden paa Hals Barre i misv. Nord og Syd, for Vejdybet: den yderste Prik paa Kuje Grunden i misv. Nord og Syd.

Mod Vesterhavet: Kystlinien mod Havet Nord og Syd for Tyborøn Kanal.

Øresund. *Mod Nord*: Linien Gilbjerg hoved—Kullen.

Mod Syd: Linien Stevns—Falsterbo.

§ 3.

Samtlige her i Landet hjemmehørende Fartøjer og Baade, der anvendes til Fiskeri som Erhverv, blive at registrere, nummerere og mærke, samt at forsyne med Fiskericertifikat. Indregistreringen og den Maaling af Fartøjet, der, for saa vidt dette ikke allerede efter de almindelige Regler er Maaling underkastet, maa foretages i Anledning af denne Bestemmelse, ligesom ogsaa Fiskericertifikatets Udstedelse og Mærkningen af Fartøjet sker ved Toldvæsenets Foranstaltning uden Erlæggelse af Gebyr eller Stempelafgift og i det hele uden Udgift for Ejeren, idet de dermed forbundne Omkostninger afholdes af Statskassen. Vedligeholdelsen af paamaalede Bogstaver, Tal og andre Mærker paahviler dog Fartøjets Ejer.

§ 4.

Naar nogen lovlig har indtaget en Fiskeplads og behørig har afmærket sine Redskaber, maa han ikke, saa længe han har sit Redskab udsat og benytter det til Fiskeri, fortrænges fra Stedet eller forulempes i sit Fiskeri af andre Fiskere.

En Sildebundgarnsplads skal anses for lovlig indtagen fra det Øjeblik af, at der i Strandskanten ud for Pladsen eller paa selve denne er anbragt en Pæl med Navnebogstaver, eller paa Stedet en Bøje med saadanne, og naar derefter Udsætningen af Garnet paabegyndes, for saa vidt Fisketiden er inde, og fortsættes saa hurtigt, som Vejrliget tillader det. Den vedbliver at anses for lovlig indtagen, saa længe den bruges til Stadighed uden anden Afbrydelse end den, der foraarsages af Aarstiden. En fortsat Benyttelse af en Fiskeplads giver ingen Ejendomsret til denne; ej heller kan Brugsretten med retslig Virkning overdrages til Andenmand.

Sættes eller driver anden Mands Redskab i behørig afmærket Redskab, maa Ejeren af hint tage Skade for Hjæmsgæld, om Skade foraarsages ham.

Naar Vaadfiskere befinde sig i Nærheden af faststaaende Fiskeredskaber, skulle de træffe de nødvendige Foranstaltninger for at undgaa at forulempe disse. Saafremt de faste Redskaber have været behørig afmærkede, og der tilføjes dem Skade af Vaadfiskere, paahviler Ansvar et disse, medmindre de kunne godtgøre, at Skaden er foranlediget ved Nødstilstand eller af anden Grund er dem utilregnelig. Paa saadanne Steder, hvor der ifølge Bekendtgørelse fra Kontrollen er udsat faststaaende Redskaber i saadan Mængde, at Skade ved Vaadfiskeri maa befrygtes, er det forment Vaadfiskere at indtage Fiskeplads efter Mørkets Frembrud for at benytte denne til Fiskeri om Natten.